

**Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 10. juli 2014 — Fazenda Pública mod Banco Mais SA
(anmodning om præjudiciel afgørelse fra Supremo Tribunal Administrativo — Portugal)**

(Sag C-183/13) ⁽¹⁾

(Skatter og afgifter — moms — direktiv 77/388/EØF — artikel 17, stk. 5, tredje afsnit, litra c) — artikel 19 — fradrag for indgående afgift — leasingtransaktioner — goder og tjenesteydelser til blandet brug — regel om fastsættelse af beløbet på det momsfradrag, der skal foretages — undtagelsesordning — betingelser)

(2014/C 315/18)

Processprog: portugisisk

Den forelæggende ret

Supremo Tribunal Administrativo

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Fazenda Pública

Sagsøgt: Banco Mais SA

Konklusion

Artikel 17, stk. 5, tredje afsnit, litra c), i Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag, skal fortolkes således, at den ikke er til hinder for, at en medlemsstat under omstændigheder som de i hovedsagen foreliggende pålægger en bank, som bl.a. udøver leasingvirksomhed, i tælleren og i nævneren af den brøk, som har til formål at fastsætte en og samme pro rata-sats for fradraget for samtlige af bankens goder og tjenesteydelser til blandet brug, alene at medtage den del af den leje, som betales af kunderne inden for rammerne af deres leasingkontrakter, som svarer til renterne, når benyttelsen af disse goder og disse tjenesteydelser først og fremmest er en følge af finansieringen og administrationen af disse kontrakter, hvilket det tilkommer den forelæggende ret at efterprøve.

⁽¹⁾ EUT C 189 af 29.6.2013.

Domstolens dom (Femte Afdeling) af 10. juli 2014 — Víctor Manuel Julián Hernández m.fl. mod Puntal Arquitectura SL m.fl. (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Juzgado de lo Social n° 1 de Benidorm — Spanien)

(Sag C-198/13) ⁽¹⁾

(Beskyttelse af arbejdstagerne i tilfælde af arbejdsgiverens insolvens — direktiv 2008/94/EF — anvendelsesområde — en arbejdsgivers ret til godtgørelse fra en medlemsstat for lønninger, som er blevet udbetalt til en arbejdstager under en procedure til anfægtelse af afskedigelsen af arbejdstageren efter den 60. arbejdsdag efter sagsanlægget — ingen ret til godtgørelse i tilfælde af ugyldige afskedigelser — arbejdstagerens subrogation i sin arbejdsgivers ret til godtgørelse i tilfælde af arbejdsgiverens foreløbige insolvens — forskelsbehandling af arbejdstagere, hvis afskedigelse er ugyldig — Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder — anvendelsesområde — artikel 20)

(2014/C 315/19)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Juzgado de lo Social n° 1 de Benidorm

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Víctor Manuel Julián Hernández, Chems Eddine Adel, Jaime Morales Ciudad, Bartolomé Madrid Madrid, Martín Sellé Orozco, Alberto Martí Juan og Said Debbaj

Sagsøgte: Puntal Arquitectura SL, Obras Alteramar SL, Altea Diseño y Proyectos SL, Ángel Muñoz Sánchez, Vicente Orozco Miro og Subdelegación del Gobierno de España en Alicante

Konklusion

En national lovgivning som den i hovedsagen omhandlede, hvorefter en arbejdsgiver kan anmode den pågældende stat om betaling af den løn, som under en procedure til anfægtelse af en afskedigelse forfalder efter den 60. arbejdsdag efter sagsanlægget, og hvorefter arbejdstageren, i tilfælde af at arbejdsgiveren ikke har udbetalt lønnen og er foreløbig insolvent, gennem lovbestemt subrogation direkte kan fremsætte et krav om betaling af lønnen over for staten, er ikke omfattet af anvendelsesområdet for Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/94/EF af 22. oktober 2008 om beskyttelse af arbejdstagerne i tilfælde af arbejdsgiverens insolvens, og den kan således ikke undersøges i forhold de grundlæggende rettigheder, der er sikret ved Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, og navnlig dets artikel 20.

⁽¹⁾ EUT C 189 af 29.6.2013.

Domstolens dom (Anden Afdeling) af 10. juli 2014 — Impresa Pizzarotti & C. Spa mod Comune di Bari, Giunta comunale di Bari og Consiglio comunale di Bari (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Consiglio di Stato — Italien)

(Sag C-213/13) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — offentlige bygge- og anlægskontrakter — direktiv 93/37/EØF — »skriftlig forpligtelse til at udleje« bygninger, der endnu ikke er opført — national retsafgørelse, som har retskraft — rækkevidden af princippet om retskraft i en situation, som er i strid med EU-retten)

(2014/C 315/20)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Consiglio di Stato

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Impresa Pizzarotti & C. Spa

Sagsøgte: Comune di Bari, Giunta comunale di Bari og Consiglio comunale di Bari

Procesdeltagere: Complesso Residenziale Bari 2 Srl, Commissione di manutenzione della Corte d'appello di Bari, Giuseppe Albenzio, i sin egenskab af »commissario ad acta«, Ministero della Giustizia og Regione Puglia

Konklusion

- 1) Artikel 1, litra a), i Rådets direktiv 93/37/EØF af 14. juni 1993 om samordning af fremgangsmåderne med hensyn til indgåelse af offentlige bygge- og anlægskontrakter skal fortolkes således, at en kontrakt, der som sit hovedformål har udførelse af bygge- og anlægsarbejde, som svarer til de af den ordregivende myndighed fastlagte behov, udgør en offentlig bygge- og anlægskontrakt og henhører således ikke under undtagelsen i artikel 1, litra a), nr. iii), i Rådets direktiv 92/50/EØF af 18. juni 1992 om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af offentlige tjenesteydelsesaftaler, selv om den indeholder en forpligtelse til at udleje de ved dette arbejde opførte bygninger.